

7 KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiot	Podstawy kontaktu psychologicznego
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Fundamentals of psychological contact
Kierunek studiów	Psychologia Wspierania Jakości Życia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	Jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Psychologia
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	Dr hab. Tomasz Jankowski, prof. KUL
---	-------------------------------------

Forma zajęć (katalog zamknięty ze słownika)	Liczba godzin	Semestr	Punkty ECTS
wykład			3
konwersatorium			
ćwiczenia			
laboratorium			
warsztaty	30	VI	
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Znajomość zagadnień z przedmiotu: Diagnostyka psychologiczna.
	Znajomość zagadnień z przedmiotu: Osobowość.
	Znajomość zagadnień z przedmiotu: Psychologia kliniczna i psychopatologia.

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1.	Ćwiczenie i doskonalenie umiejętności nawiązywania i utrzymywania profesjonalnego kontaktu psychologicznego w różnych kontekstach aktywności zawodowej psychologa, takich jak diagnoza, doradztwo, poradnictwo, terapia.
----	--

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student opisuje i wyjaśnia zasady konstruktywnej komunikacji interpersonalnej. Potrafi nazwać i wymienić podstawowe instrumenty konwersacyjne służące budowaniu i utrzymywaniu kontaktu psychologicznego z klientem.	K_W06
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student wykorzystuje podstawowe techniki potrzebne do zainicjowania i utrzymania profesjonalnego kontaktu psychologicznego. Planowo dobiera instrumenty konwersacyjne potrzebne do nawiązania kontaktu i przeprowadzenia rozmowy psychologicznej.	K_U03
U_02	Student współpracuje i inicjuje pracę grupową nad zaplanowaniem rozmowy psychologicznej w odniesieniu do określonego typu klienta.	K_U04
U_03	Uczestniczy w symulowanych rozmowach angażując się zarówno w rolę psychologa jak i klienta.	K_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student stosuje postawę akceptacji i zrozumienia zarówno wobec kolegów jak i koleżanek w grupie, jak i w roli psychologa – w sytuacjach polegających na odgrywaniu ról.	K_K04
K_02	Wyraża zainteresowanie informacjami zwrotnymi dotyczącymi swoich umiejętności komunikacyjnych prezentowanych podczas zajęć, jak również potrafi je konstruktywnie wykorzystać w ćwiczeniach.	K_K06
K_03	Jest wrażliwy na sytuacje niejednoznaczne pod względem etycznym; potrafi je identyfikować i proponować ich rozwiązania podczas ćwiczeń oraz „scenek”, w których odgrywane są role psychologa i klienta.	K_K10

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Zasady etyczne regulujące budowanie i przebieg profesjonalnego kontaktu psychologicznego.
2. Komunikacja niewerbalna.
3. Motywacja klienta / pacjenta i zawieranie kontraktu.
4. Wywiad psychologiczny i obserwacja.
5. Podstawowe instrumenty konwersacyjne.
6. Zasady budowania i utrzymania kontaktu psychologicznego.
7. Metody pracy z tzw. oporem.
8. Znaczenie samoświadomości oraz korzystania z superwizji.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Praca z tekstem	Kolokwium	Uzupełnione i ocenione kolokwium
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Dyskusja/Burza mózgów	Sprawdzian pisemny	Uzupełniony i oceniony sprawdzian
U_02	Praca zespołowa	Obserwacja	Karta oceny pracy w grupie
U_03	Odgrywanie ról	Obserwacja	Raport z obserwacji
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Odgrywanie ról	Obserwacja	Raport z obserwacji
K_02	Praca zespołowa	Słuchanie wypowiedzi i obserwacja	Zaangażowanie w analizę swojego zachowania odnotowane na liście
K_03	Dyskusja/Burza mózgów	Słuchanie wypowiedzi i argumentów studentów w czasie dyskusji	Aktywny udział w dyskusji odnotowany na liście

VI. Kryteria oceny, wagi

Ocena końcowa jest wypadkową kolokwium i sprawdzianów, aktywnego udziału studenta na ćwiczeniach oraz obecności na zajęciach.

Każdy z powyższych elementów (kolokwia i sprawdziany, aktywność, obecność) jest punktowany i wchodzi do oceny końcowej z następującymi wagami:

- Zaliczenia kolokwium i sprawdzianów – 50% oceny końcowej
- Aktywnego udziału studenta w pracach na ćwiczeniach – 40%
- Obecności na zajęciach – 10%

Ocena końcowa wynika ze stopnia realizacji zakładanych efektów uczenia się i jest obliczana na podstawie procentów uzyskanych punktów:

- student osiąga zakładane efekty kształcenia obejmujące wszystkie istotne aspekty – 91 - 100% punktów, ocena 5,0
- student osiąga zakładane efekty kształcenia z pominięciem drobnych aspektów – 81 - 90% punktów, ocena 4,5
- student osiąga zakładane efekty kształcenia z pominięciem niektórych mniej istotnych aspektów – 71 - 80% punktów, ocena 4,0
- student osiąga zakładane efekty kształcenia z pominięciem niektórych ważnych aspektów – 61 - 70% punktów, ocena 3,5
- student osiąga zakładane efekty kształcenia z pominięciem niektórych ważnych aspektów i/lub z poważnymi nieścisłościami – 51 - 60% punktów, ocena 3,0
- brak osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia - < 50%, ocena 2,0

Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

VII. Literatura

Literatura podstawowa
<p>Stemplewska-Żakowicz, K., Krejtz, K. (red.) (2005). Wywiad psychologiczny. Tom 2, Wywiad jako spotkanie z człowiekiem. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Steward, J. (red.) (2012). Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej. Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Szustrowa, T. (1987). (red). Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja. Wydawnictwo UW.</p>
Literatura uzupełniająca
<p>Gamble, T. K., Gamble, M. (1987). Communication works. Second edition. Random House.</p> <p>Leathers, D. G. (2009). Komunikacja niewerbalna. Zasady i zastosowania. Wydawnictwo Naukowe PWN.</p> <p>Stemplewska-Żakowicz, K., Krejtz, K. (red.) (2005). Wywiad psychologiczny. Tom 1, Wywiad jako postępowanie badawcze. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Stemplewska-Żakowicz, K., Krejtz, K. (red.) (2005). Wywiad psychologiczny. Tom 3, Wywiad w różnych kontekstach praktycznych. Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>Stemplewska-Żakowicz, K. (2009). Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna. GWP.</p> <p>Kowalik, S. (2000). Obserwacja, wywiad i rozmowa psychologiczna. W: J. Strelau, (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki, Tom 1 (s. 438-448). GWP.</p> <p>Enright, J. (1987). Terapia i poradnictwo bez oporu. Nowiny Psychologiczne, 50, 87-112.</p> <p>Sztander, W. (1999). Rozmowy, które pomagają. Instytut Psychologii Zdrowia PTP.</p>